

ДІЛО

виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ І АДМИНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шани. 143.322
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРИПЛАТА В КРІЮ:
Місячно 5-00 злот.
Чвертьрічно 15-00
Піврічно 27-50
Річно 50-00

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і Канаді, Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 750 злот., Швейцарії 750 злот., Швейцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бразилії 750 злот., Австрії 750 злот. — Залив адреси 1 злот.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМИНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

ЛІЯРНЯ ДЗВОНІВ БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ

в КАПУШІ, вул. Сівецька ч. 16.
і в ПЕРЕМІШЛІ, Красинського 63.

Жадаєте офірт та цинників.

Сільсько-господарська політика Італії.

(Від нашого римського кореспондента.)

Рим, 10. III. 1930.

„Зроблю все можливе для піднесення сільського господарства і для збільшення добробуту сільських і плановитих селян“. — читаємо ми вимоги з промови Муссоліні на стінах автопоїзду, що стоїть на Венеційській площі, оточений цілою кробою. Цей автопоїзд, складений з восьми величезних вагонтів, повівся в п'ятницю і найтемніші кутки Італії останнє слово науки в ділянці сільського господарства.

Всі стіни вагонтів, виблених у селенні білою фарбою, вкриті початковими таблицями, статистичними даними, поясненнями до різних машин, потрібних у сільському господарстві і т. д. та виставлених. В місті в автопоїзді для всього необхідного в хліборобстві і в зоотехнії. Тут ми бачимо і чудові апарати колосів, що дістали перемогу на сільсько-господарських виставах і все це приладдя, що служить людині в боротьбі з природою для опанування землі: від маленького майже до історичного рала з великим цвяхом до потужного моторного трактора. Ділянки вагонтів присвячені ілюстрації найбільш арочних засобів для попередження нещасних випадків у хліборобстві і тих апаратів, які хлібороби знаходять у цивілізаційній організації. Цілий автопоїзд, що експлуатація хліборобства і пропаганди любові до землі, до її оброблювання, до все більшого її збагачення і прикраси.

Ідея використання поїзду для сільсько-господарської пропаганди не нова. Новим зате є ідея складання цього поїзду власне з вагонтів, що не потребують жадних репок, що можуть слугувати де хотіть і коли хотіть, заїжджаючи в такі залезні кути, кути військ залізничний поїзд не міг би діяти, і де саме така пропаганда є найбільше потрібна.

У своїй сільсько-господарській політиці фашизм, як і в багатьох інших ділянках своєї діяльності є новою протилежністю до більшовизму. Той, як в царстві „робітників і селян“ — селяни починають відігравати все помітніше політичне значення в державі, у майже абсолютній залежності від диктаторського пролетаріату, — при чому сільське господарство котиться з кожним роком, як що не мільоном, то все більшою північ, — селянство північної Італії, не враховуючи на св тову кризу, збагачується на все помітніше, — скадати би навіть — величезні осигнення.

Ще в 1925 р., в окремому комунікаті з 11. червня, Муссоліні повідомив італійське громадянство про своє рішення звернути особливу увагу на стан сільського господарства. Незабаром, 4. липня утворили „Комітет Хлібного Змагання“, в чолі з самим Муссоліні, якого означив першим актом було піднесення хлібного мита до 7.50 золот. лір. Приймаючи 30. липня представників сільсько-господарських синікатів, Муссоліні пояснив, що метою його сільсько-господарської політики є „збільшення італійського народу в рабській залежності від чужинського хліба“.

Отже, в діяльності до останнього часу Італія ніколи не виробляла такої кількості хліба, яка могла би їй вистарити. У початку цього століття вона навіяла мисля виплачувати щорічно 2 мільярди лір (теперішньої вартості) за авіа чужого хліба. Вона могла собі легко уявити, як така величезна витрата тямила на італійському торговельному балансі і як важко для Італії звільнитися від цієї примусової залежності. Вільно того: фашизм, що перетворює перш за все необхідність національної самооборони, входить у своїй господарській політиці в перемінах, що Італія, на випадок війни, мусить зміти сама себе продовжувати, щоб не бути примусовою за-

Центральний Кооперативний Банк

„Краєвий Союз Кредитовий“

у Львові, Ринок ч. 10 (ч. телефоні: 433. — Конто Почтової Шани ч. 141.467).

Цей Центральна Каса українських кооперативів приймає вкладки ощадності, забезпечує їх у твердій валюті та поміщує у наших кооперативах, щоб піднести господарський розвій українського народу.

раз-же капітулювати, в наслідок морської блокади.

Тому власне проголошено „Хлібне Змагання“, що має, на думку провідників фашизму, довести хлібну продукцію до вершини самостійності. Для цієї мети, перш за все плановано національні хлібні конкурси, на котих переможці (ті, що збирали найбільшу кількість крапів хліба пересічно з кожного гектара землі), отримували великі грошові нагороди. Крім того, зобов'язано цілі армії агрономів для наведення сільсько-господарської пропаганди і навчання найкращих метод господарювання на місцях. Нарешті, закон про сільсько-господарські кредити візмнено в той спосіб, щоб хлібороби мали в своєму розпорядженні досить капіталу для придбання машин, знаходження та збагачення землі, та для загальної меліорації. З другого боку, великі власники були позбавлені права залучати свої землі без ухвалу, і великі капітали перелачено на тих, що нехтували би обов'язком оброблювати землю.

Треба звернути увагу на те, що збільшення хлібної продукції, на думку фашистів, не повинно бути в жодному випадку, відбутися на інших ділянках сільської продукції. Збільшення кількості хліба повинно залучати не тільки від збагачення поля, скільки від інтенсивності його обробки.

Минулий рік виявив перемогу уряду в цьому „Хлібному Змаганні“.

Коли у безпечний час, найбільший збір хліба зареєстрований в 1913 р. давав лише 58 мільонів квінталів, а в 1924 р. — 46 м'їонів, на кінець після оголошення „Хлібного Змагання“ постірно зростає, і в 1926 р. досягав 60 мільонів, в 1928 — 62 мільони, а минулого року — 70 мільонів, осягнувши переможний збір з гектара по 14.40 квінт., тимчасом як в період 1921—1925 цей збір не перевищував 11.53 з гектара. При тому скільки обробленої землі не перевищує та дозволена, бо останні європейські заходи щодо збільшення збору грунту своїм допоміжним засобом — осигненням борот, проголошення італійських капіталістів, що не могли фактично дати помітних наслідків.

Вираховано, що коли Італія зможе продукувати 80—85 мільонів квінталів річно, вона не потребуватиме більше чужого хліба. Але в тепер уже зменшення ввозу хліба досягає 30 проц., що

Хто любить свою жінку й свої діти

для кого не є байдужою будучність рідні і його власна, той складає свої ошадності в Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“

у Львові, вул. Руська ч. 20.

помітно відбитися також на загальному виробничій торговельному балансі.

Не треба думати, що це „Хлібне Змагання“ відбувається без жертв з боку населення. Кожна велика ідея вимагає своїх жертв. Останній раз звичайно багатий збір хліба залежав не тільки від атмосферичних умов, як від великого і більш раціонального життєвого сільсько-господарського машини, від приворочення різних хемічних засобів для уліпшення ґрунту і різних метод його обробки, нарешті від використання сільсько-господарських кредитів. Все це не може не відбитися на ціні хліба.

І дійсно, італійський хліб дорогий. Родючі наші „Хлібне Змагання“, фашистський уряд, — у протилежності до більшовицького, — відразу проголосив, що оброблення землі мусить пожити за собою для хлібороба великий арозумілий зиск. Тимчасом, післям великих зборів хліба в обох Америках, ціна хліба на міжнародному ринку сильно впала, і, щоб дати італійському хліборобові обпийний зиск, італійський уряд мусів оборонити його від наступу дешевшого чужого хліба. Тому мито на хліба, що вже в 1925 році, як ми згадували піднесено до 7.50 золот. лір, в вересні 1928 р. піднесено ще до 11. золот. лір, а в травні 1929 до 14 золот. лір.

Отже, не вважаючи на добрий збір хліба, італійський споживач мусів дорого платити за свій хліб, можна собі уявити, які парламентарні бурі викликала ця сільсько-господарська політика в країнах, де представники міського пролетаріату опрочистали би таку нагоду для пропаганди на тему визиску сільських „кулаків“!

Але, в Італії міський споживач надовів стільки громадського розуму, що розумів всю вагу такої політики для загальної національної економіки Італії і дав велику руку хліборобові продовжувати свою важку працю, що може забезпечити країну від усіх соціальних неспокоїв, і тому в продуктивному.

Евг. Онушків.

Вже вийшла Новинка

О. ОЛЕСЬ

„Минуле України в піснях“

Княжі часи.

1627 Накладом В-ва „Неділя“ 1-2

Ціна 3 злот.

На увати у всіх книгарнях — Головний склад в Книгарні Наук. Т-ва ім. Шевченка Львів, Ринок 10.

Харківський процес.

Більшовицький акт обвинувачення.

1.

Напередодні самого процесу проти українських національних діячів, що почався 9. березня в Харкові, появилися в радянській пресі, яка виходить на Україні, акт обвинувачення проти 45 підсудних у цьому політичному констр процесі. З цього акту обвинувачення видно, що головним обвинуваченням є акад. С. Ефремов, А. Ніковський, О. Гермайзе, В. Дурдунський, О. Чехівський і В. Чехівський, лікар О. Черняківський, проф. Ганнов, проф. Холодний, М. Слабченко (з Одеси), К. Товмач (з Подляв), студ. М. Павлушкін, лікар В. Птагачевський, митрополит автокеф. укр. церкви В. Липківський, лікар В. Удовенко, К. Шило, В. Лога, Гребенський, Заліський, Г. Іванюк, М. Івченко, Старинько-Черняхівська, Отамановський (з Вінниці), Шарко, Іж. Коваль, лікарка Матушевська та інші.

Прокуратура УСРР звинувачує обвинувачених в тому, що вони злочинно злочинили 54—2, 54—3, 54—4, 54—8, і з 54—11 кримінального кодексу УСРР. Крім державного прокуратора виступають на

процесі ще й громадські обвинувачі, а саме: Панас і Любченко від т-ва „Всеукр. Ради Професійних Співозв. акад. М. П. Кравчук від київської секції наукових робітників і накінець О. О. Салісаренко від „Федералі радянських письменників“. Процес мають передати через радіо. Може кому з наших радіомоторів вдасться передати відповідну хвилю.

Акт обвинувачення твердить, що всі обвинуваченні належали до конспіративної протикомуністичної організації, що звалась „Спілка Визволення України“. Ця установа повстала в 1926 р., але генетично вона зв'язана з іншим нелегальним товариством українських „контрреволюціонерів“, що звалось „Братство Української Державності“. Це „Братство Укр. Державності“ повстало ще в часи українсько-більшовицької війни. В акті обвинувачення читаємо про це досить ось що: „Відкриті і закладені в 1929 р. підпільна українська контрреволюційна організація (Спілка Визволення України) СВУ, діяла впродовж років з усією історичною метою боротьби на Україні від зва-

БЛАВАТНИЧА ФІРМА

ОСИП СТЕФАНОВИЧ

раніше РОМАН ЗУБИК

ЛЬВІВ, ВУЛИЦЯ ГАЛИЦЬКА Ч. 16.

п о р у ч а є
у великому виборі:

Шовки різномірних виробів по конкурентним цінам.

Жіночі повиси на плечі від локт.	15—
Мужські " " " "	5—
Мужські " " " "	18—
Полотна на білях	10—
Ковдри на загі	1-30
Вовняні коפי	24—
Капи, сервети, дивани, хідники.	9—

Виключно заступство наслідних київців Гудальського Інституту.

тневого перевороту до останніх днів. СВУ — це тільки найновіший прояв безперервної контрреволюційної діяльності, яку проводили на Україні буржуазія й кулацтво по жовтневій революції. СВУ — це наслідник і переємць контрреволюційної організації, що звалася „Братство Української Державності“ (БУД).

На чолі БУД-у і СВУ мав стояти академік Єфремов. Одна і друга організація мала за завдання повалити більшовицьку владу та відірвати Україну від СРСР. Ось і основа акту обвинувачення. Його автори намагаються продовжити цілого свого твору доказати, що члени „Спілки Визволення України“ мали зв'язки з українською укрїнською політичною еміграцією. Та це роблять дуже нескладно. Видно це хочби з того, що до емігрантських діячів укрїнської орієнтації відгукнули і Д. Дорошенка.

Всю „діяльність“ „СВУ“ акт обвинувачення обговорює дуже подрібно, покликуючись зчасти на зізнання обвинувачених та „питуючи“ їх нібито досадно. Весь матеріал обвинувачення у систематизований групами. На першому плані подана генеза „Спілки Визволення України“, далі йде політична характеристика цієї організації разом із характеристикою засобів її діяльності та політичної боротьби. Окремо обговорена праця „змовників“ у „Всеукраїнській Академії Наук“, окремо в Медичному Інституті та медичному відділі Академії, окремо в кооперації, окремо на педагогічному фронті, окремо на літературному, культурному, господарському, окремо в центрі (у Київі), а окремо на периферіях і накінець окремо на церковному фронті. Попри те спеціальні трактати присвячені в акті обвинувачення справам молоді, що мала творити в „СВУ“ окрему секцію під назвою „Союз Української Молоді“ (СУМ), а далі справам терору і накінець ролі Української Православної Автокефальної Церкви у програмі „Сп. Визв. України“.

II.

Перейдемо тепер до обговорення поодиноких розділів акту обвинувачення, які дійшли до нас у цілості. Зачнемо від відношення „СВУ“ до справи терору. Акт обвинувачення твердить, що „перелюдове“ слідство встановило „терористичні принципи організації „СВУ“. Питання про пригноблення індивідуального терору мало бути предметом численних нарад як центру „СВУ“ так і поодиноких його гуртків. І всіма членами „СВУ“ вповні підтримували справу пригноблення індивідуального терору до комуністичних діячів не тільки на Україні, але й у Москві. Виконавцями терористичних актів мали бути члени „Спілки Української Молоді“.

Захочення терором серед членів „СВУ“ мало дійти до того, що навіть медична група „СВУ“ рішила пригнобляти його до кому-

ністів при нагоді своєї лікарської практики. При лікуванні комуністів — твердить акт обвинувачення — українські лікарі, члени організації, не повинні були оглядатися на лікарську етику, а при допомозі лікування допомагати комуністам переставлятися на другий бік.

Давніше, коли ще існував „БУД“ український „контрреволюціонер“ були проти індивідуального, а за те підтримували масовий терор проти радянської влади. Діючи „БУД“-у підтримували тоді тісний зв'язок з повстанцями і їх отаманами та впливали на них у тому напрямі. Отже в тому напрямі еволюціонували обвинуваченні від масового терору в „БУД“-і до індивідуального терору в „СВУ“. Що більше члени „СВУ“ стали вкінці навіть на такому становищі, що комуністів треба викоринити взагалі, — не тільки на Україні, але й у цілому Рад. Союзі та й на цілому світі. М. Паладій, один з керівників „СУМ“-у мав зложити в цій справі такі зізнання: „На думку Єфремова треба було викоринити взагалі все, що тільки пахло реальним комунізмом, насамперед усіх осіб, об'єднаних навколо Комінтерну, не обмежуючись самими „отчественними“ більшовиками... Правда, операція ця має бути страшна, бо має охопити собою щось із мільйон осіб у цілому світі. Та всеж, коли взяти на увагу шкоду, яку може заподіяти той мільйон півтора мільярдою людності цілої землі, а також і незначний порятунок відсоток (0,1), що їх призначено знищити, то треба визнати, що це буде не така дорога ціна для забезпечення нормального розвитку людства, аджеж щастя більшості має бути для нас над все...“

Не зважаючи на такі „страшні“ зізнання „СУМ“ якось не виконав за весь час своєї „діяльності“ ні одного атентату. Але про те в акті обвинувачення не пишеться нічого.

За волю Індії.

З Львонду повідомляють, що прихильники Ганді улаштували в Бомбаю велику маніфестацію індійських націоналістів. Сам Ганді ішов на чолі маніфестації. Прийшло до сутички з поліцією. Індійці вибили вікна у редакції англійської газети та хотіли зірвати англійський прапор. Один багатий індійський купець із Калькути заручився 250.000 доларів на боротьбу за незалежність Індії. У Бомбаю утворено „Воєнну Рад Самостійників“, яка випустила маніфест, закличаючи індійців до збройної боротьби проти Англії. Предсідник міської ради в Калькуті арештований за допомогу націоналістам.

„Берлінер Тагеблятт“ повідомляє з Львонду, що Ганді приїжджав до арештування і що вже навіть намічає сузіззю Аббаса Талоба своїм наслідником. Ця сама газета подає вістку, що можна сподіватись не тільки арештування Ганді, але й прогнання його за межі Індії.

то в композиціях акварельних, чи в олівецьких нарисах, а навіть в етюдах скрізь наглядна широкість, переливна краса пісенної ритміки.

Вже в своїх початках акварельної композиції підбирає такий рід акварельної техніки, що найкраще давав змогу творити з кольорових акордів на подібну акордам пісні цілі, незвичайно чутко згармонізовані, образотворчі мелодії. А його композиції, що ілюстрували пісню, або казку — це немов кольорові сонати. Так вийшло і з таким почуттям переведена в них кольорово-рисункова гармонізація, що галасливо огортає подію, як глибоко відчувши пісню, а zarazom як сильно музикальним мусів бути по своїй природі їхній творець.

Невільчима недуга (рак печінки), що поволі все дужче точила його організм та підкопувала його здоров'я, зміняла також його психіку. Замість віричної пісні частіше можна було почути в нього козацьку думу з її безнадійним трагізмом. А голос в нього був прекрасний та інтерпретація того роду, що її не посоромився би першорядний мистець-співак.

Зі зміною психіки його творчості прийшла і зміна образотворчих засобів потрібних до її вислову. А що монументальна ритміка візантійського мистецтва найкраще відповідала епічній ритміці думи, то захоплення мистця візантійським мистецтвом зовсім не було в нього випадковим. Воно має своє глибоке уґрунтування. Досконалі, візантійськими піснями вишукані, обра-

Освітнє життя львівського повіту.

Загальні збори філії „Просвіти“ ім. Шашкевича у Львові.

Загальні збори філії „Просвіти“ ім. М. Шашкевича на повіт Львів, які відбулися 14. лютого ц. р. дали багато цікавого матеріалу про життя і діяльність філії і плани роботи на будучість. Число присутніх доволі значне, а тому представники львівського й сілеського жіноцтва. Зі звіту секретаря довідаємося, що Визіль філії оставав у постійній зв'язку з читальнями повіту, переписуючись з ними на тему організаційних справ, самоосвітніх гуртків, гуртків молоді при читальнях, просвітніх свят тощо. Організація Визілі обіймала дві секції: освітньо-організаційну і бібліотечну. Першу веде п. Панкевичева при допомозі кооптованих студенток і студентів — друга спочивала в досвідних руках п. Дорошенківної.

Анкети на протязі року відбуто дві — одну в справі виховання молоді в віці 12—18 літ, другу в справі виховання громадянства для організації життя по читальнях. Референтами були: о. Остапівський і Пабірізець і дир. С. Магала. Друга анкета, реалізуючи почин першої, прийняла до відома проект правилника для гуртків при читальнях „Просвіти“, опрацьований д-ром Коновальцем. На обох анкетах присутні були відомі читальні, члени Визілі у Львові.

У Львові планувала філія 5 концертів (в честь Котляревського, Шевченківський, свято весни, листопадовий та вечір коляд і щедрівок), крім того 7 районних концертів в Череволі, Яричові Новім, Чижиківі, Галі, Зашкові, Грибівцях Великих і Гряді.

Розвиток філії в цифрах представляється ось як: читальня в повіті в 55, членів у всіх читальнях (крім філії) 1598 — з того мужів 1167, жінок 431. Книжок у читальнях бібліотеках в 3816; впротязі року закуплено нових 541, прочитано у читальнях 7.540 творів. Найбільшу бібліотеку, бо 790 книжок, має читальня в Пабірізях (тепер розпалана за святкування 1. листопада 1928), по ній ідуть Винники, Зашків, Яричів Новий.

Цього року дали читальні позальвівської філії 66 театральних вистав, 89 відчитів, 28 концертів, 8 свят Шевченківських, 3 в честь Франка, 9 свят „Просвіти“, одно в „день книжки“.

В районі філії в 16 аматорських кружків, 12 хорів, 6 оркестр. Власні доми має 10 читальня, 4 читальні без приміщення. А саме браку власної домівки в головному причиню недоврозвитку деяких читальень. Так само сприяє читальняну працю недоврозвиток свідомих, метких, ідейних, відданих справі олімпієць на місцях, а олімпієць освітніх знов місцевості. Величезною перешкодою в теж нагілка на читальні і менше свідомих читальників органами адміністрації. А проте в й дуже відрядні прояви читальняного життя. Ось сильніші читальні змогли вже поширити свою діяльність до тої міри арижничкуванням організаційного внутрішнього життя, що заснували окремі секції: жіночі, молоді, самоосвітні, поруч аматорських театральних гуртків та оркестр.

Показово до читальень на естраді, Загальні Збори, з відчитами, режисерських було цього року в рамках філії 192. У тому кількіскасть припадає на урядовців, кількіскасть на членів Визілі, решта на студентів і студенток. Значну

МИХАЙЛО ОСІНЧУК.

Василь Крижанівський.

У добі гігантського розвою машинової техніки, коли машина переможною ходою стала відтискатись у кожну ділянку життя, в добі арижнізації людських починів по лінії якнайбільшої доцільності, романтичні прояви не наче. Вони дивні, хоч природні як реакція проти загальної механізації.

Сьогоднішнє мистецтво, що є сією людського генія, бо воно творить наглядні, майбутні форми його проявів, також пішло в своєму ході вперед по лінії напруження нового духа часу, і творці, що в своїх замислах та їх конкретизації відбігають від прийнятої сьогочасної норми — це мрійники.

До таких саме мрійників належав небирик Василь Крижанівський. Широка степова натура, а zarazom глибока, як безкрає море. Гаряче серце, що з неаіспованим цинізацією ентузіазмом ваялось за своє діло, і з упертістю здійснювало свої мистецькі задуми навіть тоді, коли знищене важкою недугою тіло вже відмовляло послуху. Розмах, як у степового вітру, а по при цьому хвилі степової тиші з меланхолічними звуками пісн-думи.

Ота пісня найбільше заважила на його мистецькій творчості. Пісенний ритм кермував збожзотворчими елементами його творін і чи-

зотворчі засоби візантійського мистецтва по-служили йому до вислову в своїй дальній мистецькій творчості, починаючи від 1923 р. Невичерпана криниця візантійського мистецтва, з якої взято свій початок ціле західньо-європейське малярство, стала і для нього тим Сазомом, що відкриває свої скарби на порух руки того, який знає його тайни.

Правда, спочатку відбувається отсе черпання з візантійського мистецтва без належного розуміння. Візантійські впливи мішаються в нього з асирійськими. Для приміру взяти хочби його композиції „Блудного сина“, „Милосерного Самаритянина“, або „Христа пастиря“. У них то бачимо побіч стилевого формального скоплення композиції в подробицях багатого зайвої лінійної каліграфії. Але чим далше, тим у нього глибоше стає розуміння візантійської форми. Відходять на бік побічні впливи, затрачується лінійно-каліграфічне переантаження, а вибивається на перший план монументальна, проста, чиста форма. Вистарчить погаснути на його олівецькі нарис до композицій. Чи це будуть: „Женці“, чи „Посли Полуботка“, чи „Нарису до портрету“ у всіх них формальна простота та монументальна ритміка кидаються в очі. Та, на жаль, в хвилині, коли мистець у силі дати громадянству кришталіно мистецькі твори неаблагані Парки неретали ослаблену нічку його життя.

Т-во „Українська Захоронка“ у Львові
уважовує в неділю дня 16. березня 1930 р.
в 8. год. вечером в салі „Ремісничої Палати“
(Стрілецька Палата)

КОНЦЕРТ

при пасивній участі ВП. Пань (Іванни Сивенської-Іванницької) (сопран), Галі Левинської (фортеп.), ВП ПП. Осиля Мосвицького (серинка), Бориса Кудрика (фортеп.)

ПРОГРАМА:

1. Bach — Tausig: Toccata e fuga d-moll — п. Г. Левинська.
 2. а) Puccini: Tosca, б) Smetana: Arja з опери „Прощана наречена“, в) Puccini: Arja з опери „Madame Butterfly“ — п. І. Сивенська-Іванницька.
 3. Beethoven: Sonata op. 24 (veselava), Allegro, Adagio molto, Scherzo — Allegro molto, Rondo — Allegro ma non troppo — п. п. О. Мосвицький і Б. Кудрик.
 4. а) М. Леоново: Айстри, б) С. Людкевич: Подайте вісточки, в) Н. Никанорський: Засунуй трембіто — п. І. Сивенська-Іванницька.
 5. Chopin: Nocturne b-moll, 2 Préludes, Liszt: Etude des dur — п. Г. Левинська.
- Фортепианний дистрик обійняв д-р Нестор Никанорський. — Білетів в ціні від 1—5 зол., продаж „Союзний Базар“, вул. Руська к. 20, в день концерту від 6 год. вечером при касі.

Дохід призначений на цілі „Української Захоронки“ у Львові.

участі у поїздках приймали студенти медицини в противакожливій і протитуберкульозній акції.

В дискусії над звітом порушено давню вже проблему питання, чому просвітня праця у Львові скомпонована представителів слабіше, як деінде. Стверджено, що головною причиною є те, що філія не має центрального осередка-міста, яке давало б їй матеріальну поміч у грошах (членські вкладки), а моральну в особах представитів. Як відомо, сам Львів творить окрему для себе філію, яка обслуговує всього 8 читальень, а має до розпоряджності і більші фонди і цілий гурт інтелігентних робітників. Позазальська „Просвіта“ обмежена на жмінку сільської інтелігенції, а має поверх 100 сіл і тільки поселяє її ініціативі теперішньої касірки п. Панкевичевої треба завадити, що фінансово Виділ філії зводять кінци до купи. Виринула думка, чи знова — як колись перед роками не злучити би обох філій в одну з поділом на секції: міську й сільську.

(Докічення буде.)

Вибори до шлезького сойму.

Денник Шлезьких Законів із 13. березня приносить розпорядок президента про розписання виборів до шлезького сойму на день 17. травня.

АНДРІЙ ЧАВКІВСЬКИЙ.

15 літ тому.

(Памяти Ф. Федорцева.)

З покійником я познайомився перший раз в літі 1915 р. Зараз по відступленні російського війська зі Львова.

У тім часі мав я примусовий побут у Львові, коли мене москалі випустили з Бригідок, а я на відставі помічав львівської палати адвокатів „удавав“ субститути адв. д-ра Винни і ходив по місті з течкою так, як російські присяжні повірені (адвокати) і ця течка і тигузі мали мене асигнувати перед тим, щоб не погнали мене wraz з іншими мешканцями Львова кочати нова Львовом шани. Тоді сходилися невеличкий гурток українців у т-ві „Сніщенія і урядників“, і тут вели ми високополітичні балакани на сучасні теми. Страх, якими були ми тоді чорно-жовтими патріотами! Федорцев ніколи між нами не було і ніхто не вважав, де він ховався.

Нарешті москалі уступилися, а до Львова амамерувало австрійське військ. Велика радість.

Оттоді то на ініціативу Федя Федорцева скликано на борю всіх інтелігентів українців до львівської „Слезького Господаря“ (так мені здається). Федорців представив справу австрійськ. ясно, що треба нам, українцям, аманіфестувати зараз наше існування у Львові перед австрійською австрійською владою як політична організація, виявити наше відношення до австрійської влади, а то справді вважати будуть нас за арданків і може допостригати те, що діялося на галицькій нещасній землі при евакуації перед москалями і Львів може теж заматися шибеницями. Федорців був душею наших зборів. Вибрано зараз комітет і зараз на тих зборах прийшло до гострої сніпії між Федорцевим і Твердохлібом. Про що шло, я вже не памятаю, але пригадую собі, що Твердохліб тигує „на угодовий бік“, навіпаки Федорців стояв на самостійним українським становищем. Прийняв за думкою Федорцева. До комітету, котрий прийняв офіційну назву „Український Національний Комітет і Ле-

Розпорядок про науку української мови в Чернівцях.

Черновецький „Час“ повідомляє, що директори п директорки народних шкіл у Чернівцях дістали наказ завести науку української мови там, де є 40 українських дітей у школі.

Харків у конфлікті з Москвою.

„Правда“ пише, що між українською радою народних комісарів і всесоюзним урядом у Москві приходить в останньому часі до гострих конфліктів, а саме тому, що Москва вивозить з України такі продукти, яких Україна потребує сама. Рада народних комісарів України попросила ужити для українського населення ці продукти, які вже були призначені для вивозу до Москви і це викликало різкий конфлікт між Харковом і Москвою.

Збігці з Радянської України у Румунії.

З Букарешту повідомляють, що через Дністер переходять цілі маси українських селян, які втікають перед колективізацією. За два тижні до Румунії втікло 300 осіб, яких румунський уряд прийняв як політичних емігрантів. У Кишеневі інтерв'ювано 175 дезертирів із червоної армії, між ними 11 більшовицьких старшин.

Голандія не хоче Коллонтаєвої.

Голандський уряд відмовив відати на візд більшовицькому послові в Осель Олександрі Коллонтаєвій, що хотіла взяти участь у міжнародній конгресі жінок у Гаазі.

У Мадриді всеж неспокоїно.

З Мадриду прийшли вісті, що ситуація в тому місті дуже напружена. Старшини грозять, що вистріляють всіх студентів і професорів, як що вони не перестануть демонструвати проти монархії. Студенти ходять по місті озброєні в револьвери, готові боронитись від нападу старшин.

Перед виборами в Англії.

„Н. В. Журнал“ подає з Лондону, що нові вибори до англійського парламенту відбудуться в місяці червні. Більшість послів переконана, що теперішній парламент, після останніх невдач уряду, мусить бути розпущений. Ліберали ще не рішені чи голосувати за заявою довіри для уряду чи проти.

берг“, вибрано мене головою, покійного надратника Сичинського заступником, а Федорцева секретарем.

Ми вирішили видавати газету в українсько-німецькій мові. Я забув як вона називалася, а вишло її щось два числа. Та зараз натрапили ми на адміністраційні труднощі, бо ця газета була нова і неоголошена в поліції. Тому ми вирішили відновити існуюче перед війною „Нове Слово“. Тут знову наткнулись ми на протест попередніх його видавців (д-ра Л. Цегельського). Майже ціле число заповнив покійний Ф. Федорців своїми статтями, над чим треба було по ночах працювати. Він показався невтомним у редакції, бо крім того було доволі і іншої праці.

У першу чергу треба було нам оборонити українців перед нападками у військовій владі. На наше щастя, командантом Львова був не хто інший, а генерал Ріклер, як опісля виявилось прихильник українців.

На нас поспішав донос. Вирішували різні розрахунки між ворогами. Обвинувачували в москвофільстві без розбору найкращих українців (напр. Наталію Кобринську), за тим йшли арешти, ну і були пішли далі, відомі нам, наслідки, якби саме не інтервенція нашого „Українського Національного Комітету“. Тепер показалося, яку спасенну думку піддав пок. Федорців з нашою організацією і вибором того комітету.

Комітет представив генералові Ріклерові і ясував, яка нам грозить небезпека від наших ворогів. Генерал запевнив нас у своїй прихильності і дав нам підплати, що наше свідство діяльності матиме у нього значіння.

І ми з того користали і виписували такі посвідки „благодійності“ нашим людям. Таке свідство охоронило пок. Наталію Кобринську, потім на донос, мали інтерв'ювати і вивести як москвофілку.

Наш комітет урядовав у львівській „Діла“ перманентно. Його душею був Федорців, який апаментно орієнтувався в ситуації і вмів у даний мент подати влучну думку.

До комітету того входили молодші і старші громадяни. Та не відомо старші, бо до таких і я належав, лише молодші. Ми не могли погодити-

Відгуки дня.

Ікра в редакції.

Вчиреш я свого часу про ізики Тантиля, але щойно вчора почув їх і проздумів якесь. Десь лихо надіслало до нашої редакції одного гостя з України. Не тому лихо, що істих, не тому, що з Великої України, а тому, що припитувався витягує з книжної пушки ікри і поставив на стіл.

— Ізисте, панове! — сказав усміхаючись. — Правдива астраханська.

Спратнені погляди робітників пера полетіли в сторону пушки.

Стоїть собі, капосна, на столі, всміхається, підморгує, манить... Нічим місє Польовія зі своїми чарами.

„Бери мене, я вся твоя!“ — як співається в одній пісні.

Перший пілітшов до ікри я.

Дивлюся — як горох, вихаю — як найкращі пахоні. Аж на серці замало.

(Вже то, здається, нема більш ласого на ікру народу, як галичани. Рап — дорога, а друге — такі смачна біда, пехай її чорти беруть!)

Перелів я погляд з ікри на товариші, а во-

ЧАЙ марки БУЗЬКО

пдовольє кожного смаку

ни сидять та тільки тяжко зітхають. Времіт рушиться з місця Ордан.

Підійшов, понюхав і лизком млясує.

— Нічого собі ікра! — сказав авторитетно (він був свого часу в нашій загальної місії!) — Ну, шож? Хіба будемо починати? — ні то запропонував, ні то запитав головного редактора.

Бачу: головний редактор задумався і в пальці стискає. Ждемо, як вийде: істи чи не істи?

— Воно, знаєте, ніби дурниці — обізвався відікні. — Але як подумати, то це річ серйозна. Потім хтонебудь причепиться — ікроїди! На других кричать, а самі то я овшмі.

— Нехай говорять! — махнув я легковажно рукою.

— Вам не штука. Безпартійний... Фейлетоніст... Але я!.. Не можу! — і так важко зітхнув, що аж жалі стало чоловіка.

Ордан, як звичайно, вчипився за одно слово.

— Галактионе! — крикнув. — Ми безпартійні. Хапай!

Десь, звідкись уже й булки вискочили і по-жик полилися.

А в мой душі боротьба. Тут ікра аж протислась на зуб, а тут мій світгляд, мой переконання ставали перед очима і грозять.

Що робити?!

Вирішив справу Чмелів. Віл найменше ц-

тисся з їхнім заскорузлим, неможливим консерватизмом. Вони були недоволені радикальним способом писання статей у газеті і... переперли поставити над редактором цензора в особі емерита-фільософа... З тої причини поставили між редактором і цензором суперечки. Нарешті цензор наперся усіма чотирма і не хотів поставити на газеті свого „допозено цензурою“. Та у тій лавкестіонованій цензурою статті, я, як правник не бачив нічого карнітного, а навіть нецензурного. Тоді я порадився з Федорцевим таки газету видати, бо зближалася година випуску газети з друкарні... На найближчій черговій засіданні настала буча. Зарисувалися дві партії: консерви і життя. Життя перемогло. Я від себе вистовив на тім засіданні, на невдоволення консерви, мое признание і подяку Федорцеві. Наш цензор полався зараз до димісії, яку ми прийняли. Взагалі, я йшов з Федорцевим рука в руку. Я бачив його любов до батьківщини і невипущу працю для неї і то безкорисну, бо те, що видавництво мого йому платило, з бідою вистарчило на кусок сухого хліба.

І ось він відійшов від нас так несподівано. На провінції мало хто знав про його важку неугу. Правда, що ще тоді, як ми разом працювали він виглядав але, але важку, що не раз скрипуче колосько заде далі як нове. Ніхто не сподівався катастрофи, а тимові найменше я. Тож вістка про його смерть мене болочоу діткнула. Начеб тепер бачив його худощаву статі на наших комітетових засіданнях, як аргументував свої думки і алені.

Які ми тоді думки суували, які плани ткали, чого ми надіялись!...

Ми почували себе тоді щастливими, чи тепер.

Нічим Тобі, невіджалований покійниче, не маю змоги віддячитися за Твою дружбу у спіланих наших змаганнях, як лиш тим ширим спогадом на Твою свіжу могилу.

Нехай Тобі земля пером буде.

Коломия, 11. березня 1930

Одиноким певним середником
забезпечити майбутнє своєї
рідні а собі спокійну старість
— «обезпечитися на життя в
Товаристві»

Карпатія

Львів, вулиця Руска 4. 18.

Кавчиків ласим кучком, а тепер підліпшувши, заг-
нопажно сервісується.

— Що таке Ікра? Воно шматок доброї
ковбаси!

— Вам Ікра не смакує? — скрикнули ади-
новані всі респіта.

— Не дуже.

— Деж ви її так випробували?

— Я її ще ніколи й не кушав, але не уявляю
собі, щоб це був такий великий цимес.

— Але мені здається, що ви таки припроби-
теся до неї — прижмурив око Ордан.

— Ніколи! — сказав з переконанням
Чмелик.

— Чому?

— З трьох причин: по перше я Ікри ще не
кушав і не хочу її нею, по друге я її бачу на радку,
і не хочу, щоб під мене заодною осадцем, а по
третє — я є націоналіст і до Ікри ставлюся не-
гативно.

Мене це переконало.

— І я не буду їсти! — сказав я твердо і...

чало не плачу.

Бо прошу, самі скажіть. Ніколи мене ще ні-
кого на Ікру не просив, купити самому — нема
грошей, а тут дають і за дурно — а не випадав.

— Як хочете, я їм — вирішив Ордан і ду-
жмн помахом помилка розкривав буваку.

А потім почав мастити.

Ах, як він безсердечно це робив! Помало, в
кабачковості і так, щоб ми всі бачили. А потім,
як не почав хрумдати...

Я не видержав.

— Чорт бери світогляд. Давай ножик.

За мною пішов головний редактор, за ним
Ієн, а вкінці і Чмелик. Зремінував видно з
рандкн.

Саме, коли ми на добре розібралися, ввійшов у
редакцію ще один гость, визначний принциповець.

— Що ви, панове? Ікру? — витріщив згно-
вано очі.

— Просимо, ще й для вас буде

— Я? Абсолютно ні!

— Як уважаєте — сказав я. — Все таки
школа нагоди.

Принциповець крутився як на сковороді.

— Зрештою... Який телефон до „Українсько-
го Голосу“? Запитаю.

Закн почувився, заки занитав, минуло доброї
чверть години.

Вкінці вернув від телефону з сяючим лицем.

— Давайте я мені! Можна!!!

На шастя застав тільки порожню пунку.

Галактіон Чіпка.

Польський уряд подався до димісії.

Заява недовіри мін. Присторові.

(Ік) Вже не довго перед засіданням соймо-
на саля засідань виповнилася шчерть послами,
які греміяльно зіхалися з уваги на внески не-
довіри міністрам Присторові і Червінському,
котрі стояли на черзі дн. Яке було зацікавлен-
ня у Варшаві нинішнім засіданням, свідчить
факт, що кількесот осіб відійшло без білетів
на галерію, а багато було таких, які радо дали
би великі суми, щоб дістатися на галерію для
вубанкн. На початку засідання голова клубу
„Визволення“ Руг зголосив в імені п'ятиох кло-
убів центру і лівоїї заяву, осуджуючи останній
виступ в сенаті прем. Бартеля, який надзвичай-
но загострив політичну ситуацію, коли вся
енергія повинна бути спрямована на поборо-
вання господарської кризи. Після того прем.
Бартель сказав коротку заяву, що уряд проти-
виставляє методи усушення поодиноких міністрів,
які є солідарні на зовні. Тому прем'єр зявив
свою солідарність з міністрами, проти яких зго-
лошено вотум недовіри. Описав промовляв ці-
лий ряд послів, висловлюючи становище своїх
клубів. Найважливіші промови були сайдуючі:
Посоа Жулавський (ППС) виступив з генераль-
ним обвинуваченням мін. Пристора, наводячи у
більш двохгодинній промові реєстр найможливі-
ших даних із господарки в Касах Хорих. Після
нього з генеральною обороною мін. Пристора
виступив пос. Войцеховський (ББ). Обі промо-
ви були просто переривані з призовою гамору
Ієрників та доводили до ріжких інцидентів. Після
обидвох перерви пос. Залевський в імені
клубу жидівн заявив, що будуть голосувати за

обом внесками. Пос. Паафів склав ширшу де-
карацію, висловлюючи становище Українського
Клубу, який так само буде голосувати за внес-
ками. (Заяву подаємо окремо). Пос. Домбський
в імені Стр. Хлопського зголосив внесок, щоб
внесок недовіри мін. Присторові відіслати до
комісії праці для розсліду закидів, зголошених
при мотивуванні внеску. Цей внесок пос.
Домбського в голосуванні крізь двері перепав.
Після того голосовано над недовірою мін. При-
сторові. Хлопське Строніцтво, німіці і ринан
вийшли зі сали. За внеском на недовіру мін.
Присторові голосували ППС, Визволення, НІР,
ХД, Пяст, енденція, українці і білорусини, себто
проти голосів ББ і ББС, себто уряд впа в вели-
кою більшістю. Скільки точно віддано голосів
за і проти не можна сказати, бо голосування
відбулося через повстання а місць і більшість
була така наглядна, що не вимагала перевірен-
ня іншим голосуванням. Негайно після прого-
лошення маршала, що внесок перейшов, уряд,
який в цілості прислухувався засіданню від са-
мого початку до кінця, вийшов зі сали при
опасках ББ. Проголошення виставу недовіри
урядові було знову оплескуване цілою соймо-
ною олозидією. Після виходу міністрів зі сали
зачинено засідання сойму згідно зі звичаєм,
що підчас димісії уряду сойм не засідає. Тому,
що внесок на недовіру мін. Присторові перей-
шов, а з ним солідаризувався цілий уряд, вне-
сок на недовіру мін. Червінському перестав вже
бути актуальним і азагалі не був голосований.

Димісія уряду.

(Ік) Просто з сойму перейшли міністри до
будинку президії ради міністрів, де відбулася
коротка нарада, на якій одностороніо рішено
уповажити голову ради міністрів п. Бартеля
до зголошення на руки президента димісії ці-
лого уряду.

Заява Українського Клубу.

(Буквально по офіційальному соймовому діярі).

(Ік) В імені Українського Клубу при дебаті
над внеском недовіри мін. Присторові пос. Па-
афів заявив сайдуюче: Для нас українців зміна
ня становищі міністрів є пустим згуком, бо змі-
няються особи, але утримується дух, яким є
національна і політична псиміація за всяку ці-
ну, навіть шляхом порушення власних законів.
(Марш: Говоримо тепер про п. Пристора). До-
бре сталося, що п. Бартель зголосив третій
внесок і поширив вотум недовіри на цілий уряд.

Польська політика в 20. віці спирається на ідео-
логії ревіндикації, яку розпочав Роман Дзюв-
ський. На тій ідеології спирається політика в
справі границь держави, колонізації, в справі
церковній і шкільництва і не береться під увагу,
що сьогодні нема вже „Диких піл" і що є
хтось, що віріє у землю так сильно, що в вже
нацією зі всіми її атрибутами. Тули також змі-
рає нищення самоуправ. Якою є політика мін.
внутр. справ, про те свідчить трагедія, яка кіль-
ка днів тому розігралася в Рівні з нагоди кон-
церту, на якому останньою точкою було від-
співання гімну. Коли почали співати „Єще
Польска не згінела" розлягся на сали україн-
ський гимн. Це було в а місцевій українській
гімназії. Тоді поліція почала зрештувати лю-
дей, в цьому числі учнів нижчих гімназійних
клас. Арештованих скуто в кайдани. Дивним
збігом обставин вотум недовіри для мін. Чер-
вінського зголошує „Клуб Народови", закида-
ючи йому заперечування супрематії католициз-
му і протегування українського шкільництва зі
шкодою для польського. Тимчасом мін. Чер-
вінський веде лише дальше політику Станисла-
ва Грабського. Є він головою комітету свята-
вання 50-ліття страйки польських шкільних ді-
тей і одночасно провадить удареміюв'я
страйки українських дітей, який опираєт. і
на тих самих причинах. Крім школи
опікується він також релігійними віро-
ісповіданнями. Мін. Червінський є патріар-
хом православної церкви і дові до цього, що
світ протестує не лише проти переслідування
релігії в совітах, але і православної церкви в
Польщі. Удареміюв'я собор для упорядкування
відносин в церкві. Промовець говорить шир-
ше про справи православної церкви та порів-
нює відносини на цьому полі з відносинами в
Радянському Союзі. З тих мотивів Український
Клуб, беручи під увагу солідарність цілого у-
ряду з обом згаданими міністрами і зяючи,
що ці міністри справді урядують по лінії уряду,
буде голосувати за недовірою обом міністро-
м.

Боротьба за головування в адміністраційній
комісії.

(Ік) В адміністраційній комісії відбулося го-
лосування над внеском недовіри пос. Путкові,
як нововибраному голові комісії. Цей внесок
відкинено 16 голосами проти 14. Проти пос.
Путка голосувала разом з ББ енденція, бо ці
два клуби змирюють за всяку ціну удареміюв'я
нефедеральним самоуправним законам.

Боротьба за головування в адміністраційній
комісії.

(Ік) В адміністраційній комісії відбулося го-
лосування над внеском недовіри пос. Путкові,
як нововибраному голові комісії. Цей внесок
відкинено 16 голосами проти 14. Проти пос.
Путка голосувала разом з ББ енденція, бо ці
два клуби змирюють за всяку ціну удареміюв'я
нефедеральним самоуправним законам.

Боротьба за головування в адміністраційній
комісії.

(Ік) В адміністраційній комісії відбулося го-
лосування над внеском недовіри пос. Путкові,
як нововибраному голові комісії. Цей внесок
відкинено 16 голосами проти 14. Проти пос.
Путка голосувала разом з ББ енденція, бо ці
два клуби змирюють за всяку ціну удареміюв'я
нефедеральним самоуправним законам.

Боротьба за головування в адміністраційній
комісії.

(Ік) В адміністраційній комісії відбулося го-
лосування над внеском недовіри пос. Путкові,
як нововибраному голові комісії. Цей внесок
відкинено 16 голосами проти 14. Проти пос.
Путка голосувала разом з ББ енденція, бо ці
два клуби змирюють за всяку ціну удареміюв'я
нефедеральним самоуправним законам.

Боротьба за головування в адміністраційній
комісії.

(Ік) В адміністраційній комісії відбулося го-
лосування над внеском недовіри пос. Путкові,
як нововибраному голові комісії. Цей внесок
відкинено 16 голосами проти 14. Проти пос.
Путка голосувала разом з ББ енденція, бо ці
два клуби змирюють за всяку ціну удареміюв'я
нефедеральним самоуправним законам.

Боротьба за головування в адміністраційній
комісії.

(Ік) В адміністраційній комісії відбулося го-
лосування над внеском недовіри пос. Путкові,
як нововибраному голові комісії. Цей внесок
відкинено 16 голосами проти 14. Проти пос.
Путка голосувала разом з ББ енденція, бо ці
два клуби змирюють за всяку ціну удареміюв'я
нефедеральним самоуправним законам.

Боротьба за головування в адміністраційній
комісії.

(Ік) В адміністраційній комісії відбулося го-
лосування над внеском недовіри пос. Путкові,
як нововибраному голові комісії. Цей внесок
відкинено 16 голосами проти 14. Проти пос.
Путка голосувала разом з ББ енденція, бо ці
два клуби змирюють за всяку ціну удареміюв'я
нефедеральним самоуправним законам.

Боротьба за головування в адміністраційній
комісії.

(Ік) В адміністраційній комісії відбулося го-
лосування над внеском недовіри пос. Путкові,
як нововибраному голові комісії. Цей внесок
відкинено 16 голосами проти 14. Проти пос.
Путка голосувала разом з ББ енденція, бо ці
два клуби змирюють за всяку ціну удареміюв'я
нефедеральним самоуправним законам.

Боротьба за головування в адміністраційній
комісії.

(Ік) В адміністраційній комісії відбулося го-
лосування над внеском недовіри пос. Путкові,
як нововибраному голові комісії. Цей внесок
відкинено 16 голосами проти 14. Проти пос.
Путка голосувала разом з ББ енденція, бо ці
два клуби змирюють за всяку ціну удареміюв'я
нефедеральним самоуправним законам.

Боротьба за головування в адміністраційній
комісії.

(Ік) В адміністраційній комісії відбулося го-
лосування над внеском недовіри пос. Путкові,
як нововибраному голові комісії. Цей внесок
відкинено 16 голосами проти 14. Проти пос.
Путка голосувала разом з ББ енденція, бо ці
два клуби змирюють за всяку ціну удареміюв'я
нефедеральним самоуправним законам.

Боротьба за головування в адміністраційній
комісії.

(Ік) В адміністраційній комісії відбулося го-
лосування над внеском недовіри пос. Путкові,
як нововибраному голові комісії. Цей внесок
відкинено 16 голосами проти 14. Проти пос.
Путка голосувала разом з ББ енденція, бо ці
два клуби змирюють за всяку ціну удареміюв'я
нефедеральним самоуправним законам.

Боротьба за головування в адміністраційній
комісії.

(Ік) В адміністраційній комісії відбулося го-
лосування над внеском недовіри пос. Путкові,
як нововибраному голові комісії. Цей внесок
відкинено 16 голосами проти 14. Проти пос.
Путка голосувала разом з ББ енденція, бо ці
два клуби змирюють за всяку ціну удареміюв'я
нефедеральним самоуправним законам.

Боротьба за головування в адміністраційній
комісії.

(Ік) В адміністраційній комісії відбулося го-
лосування над внеском недовіри пос. Путкові,
як нововибраному голові комісії. Цей внесок
відкинено 16 голосами проти 14. Проти пос.
Путка голосувала разом з ББ енденція, бо ці
два клуби змирюють за всяку ціну удареміюв'я
нефедеральним самоуправним законам.

Боротьба за головування в адміністраційній
комісії.

(Ік) В адміністраційній комісії відбулося го-
лосування над внеском недовіри пос. Путкові,
як нововибраному голові комісії. Цей внесок
відкинено 16 голосами проти 14. Проти пос.
Путка голосувала разом з ББ енденція, бо ці
два клуби змирюють за всяку ціну удареміюв'я
нефедеральним самоуправним законам.

Боротьба за головування в адміністраційній
комісії.

(Ік) В адміністраційній комісії відбулося го-
лосування над внеском недовіри пос. Путкові,
як нововибраному голові комісії. Цей внесок
відкинено 16 голосами проти 14. Проти пос.
Путка голосувала разом з ББ енденція, бо ці
два клуби змирюють за всяку ціну удареміюв'я
нефедеральним самоуправним законам.

Боротьба за головування в адміністраційній
комісії.

(Ік) На скарбовій комісії відбулася збита
над новелізацією протизаконогольного закону.
При тій нагоді пос. Кузніс поставив внесок, що-
би перевести зміну закону в тому напрямку,
щоби заскарження ухвали протизаконогольної
перед Адміністраційний Трибунал не адержу-
вали виконання ухвали. Досі велика скількість
громад скористала з протизаконогольного зако-
ну і перевела протизаконогольний пледісмент.
Однак реалізувати його не можна, бо шинкарі
вносять протест до Адміністраційного Трибу-
налу, який цілком роками тих справ не полаго-
джує. Внесок пос. Кузніс відкинено.

Заминення анатомічного ви- ділу варш. університету.

Сенат варшавського університету ухвалив
замкнути анатомічний відділ до кінця цього
триместру, себто до кінця квітня п. р. з причини
антисемітських подій, які були на цьому відділі.

НОВИНКИ

— Фотограф Янушевич, вул. Вілленського
Поля ч. 1. (біля Зеленої), Тел. 5960. тиз 50-2

— Конфіскація „Діла". Вчорашнє (58) ч. „Ді-
ла" сконфіскувала прокуратура за статтю „Пра-
во і лояльність", яку скреслено в цілості,
окрім заголовку.

— З нагоди смерті Ф. Федорцева на „Лво
письменників і журналістів" у Львові сказав:
д-р Мих. Сопелінький з Тернополя і Адамф
Слик з Везза, оба „замість квітів на могилу не-
забутнього шкільного товариша" — 10 зол.
Стефанія і д-р Мих. Гриневі з Бучача замість
квітів — 10 зол.

— Французький виклад про Шевченка. 11.
березня у Жеуелі, в сали „Athénée" відбувся,
на записини Institut d'Etudes Slaves de Geneve,
французький виклад проф. Д. Дорошенка на
тему „Tarass Chevtchenko, poete national ukra-
inien".

— Вправи резервістів 1930 р. В 1930 р. стар-
шини матимуть вправи від травня до жовтня,
підстаршини будуть покликані на вправи з річ-
ників 1904, 1906, 1901, 1902, 1899, 1897. Зі стар-
шин будуть покликані на вправи річники 1903,
1892, 1904, 1899, 1896, 1894 і підпоручники ре-
зерви з річників 1904 і 1894.

— Нечуваний спосіб стягання податків. Пи-
шуть нам з Миколаєва в Дн.: У пароха о. Вол.
Федусевича зафантовано за ґрунт, податок по-
віз і не зважаючи на спротив доміників що
речиниць лінійної назначений на 17. березня,
поліціянти адержили підчас несприятливості па-
роха (був у Львові), в годину по його від'їзді,
дня 11. ц. м. до возівні і спровадженнями кінш-
ми відвезли повіз до магістрату, де його про-
дано за смішно малу ціну, наражаючи осьяк
податника на діймаючу страту. Запитуємо, чи
скарбові влади знають про цей факт і в який
спосіб думають повернути заповдану кримду
податникові?

— Чому у Львові погасла електрика? У п'я-
ницю веч. погасла в цілому Львові днічі елек-
тричне світло та станули трамваї, у вартатах
зупинився всякий рух. Сталося це наслідком
дефекту в електриці. Там змонтували нову тур-
біну, що мала якісь недомагання і це спричини-
ло перерву в ел. струї.

— Хотів повісити жінку. В останньому дії
розправи проти Мих. Стоділки з Артишево
(пов. Городок), який хотів повісити свою жін-
ку, присяглі судді в питаннями „так" і в пита-
нням „ні" видали ульняючий вердикт. Трибу-
нал одностороніо ухвалив ухилити цей вердикт,
тому що судді помилилися, та постановили пере-
дати справу найбл. лаві присяглих. Колиб і
друга лава присяглих видала ульняючий при-
суд, його вже не можна буде ухилити. Обви-
нученого відвели до в'язниці і він стане в квіт-
ні перед новою лавою присяглих.

— Поліній застріляна жінку. В Хлопцях, пов.
Ярослав, 32-літній постеруковий Осип Телевн
від довшого часу докоряв своїй жінці Варварі,
що вона зраджує його з другим поліціянтком.
Кожна жінка не хотіла послухати свого чоло-
віка ще й викликала авантюру, Телевн стріляв
до неї в кріса, вбив на місці, а потім сам зголо-
сився в команданта поліції, щоби його ареш-
тувати.

— Польський „король". Свого часу писалося у
пресі, що у Варшаві повиненся манах, який ого-
лосив себе польським королем „Зигмунтом III".
На днях цей „король" видав новий маніфест
до всіх горожан Польщі, в яким протестує про-
ти пактнів на його особу та звертається до
президента держав покликати до судового від-
повідальності всіх, хто поширює про „короля"
неправдані вісти. Але замість цього, варшавська
поліція арештувала „короля" і віддала його під

**Зорганізовані і свідомі коопера-
тивні продають у себе лише**

ЧОКОЛЯДУ А. ПЯСЕЦЬКОГО
яка зі всіх виробів є якнайкращою і має великий і багатий сортимент.
У Пев. Союзах Кооперативів і складах „Нар. Торговл.“ всюди можна дістати.

Замовити в „Нар. Торговл.“ через свої Пев. Союзи Коопер.

догавля лікарів-психіатрів, щоб ствердили на-
скільки в голові „короли“ щось не в порядку.

Гінкенса не розстріляли. Свого часу писа-
ла преса про засуд на кару смерті жиди Гінкен-
са родом із Рівного, а тепер поліціанта в Єру-
салимі, обвинуваченого в участі в убивстві
двох арабів. Останні відомості говорять, що
апеляційний суд у Єрусалимі змінив смертну
кару Гінкенсові на 15-літню в'язницю.

З Українського Технічного Т-ва у Львові.
Подається до відома, що відкрит інж. Ант. Ліс-
кевича на тему „Різни та холодаїни“ відбудеть-
ся в середу 19. березня в год. 19. в домі Т-ва,
Ринок 10П.

Виставка Василя Крижанівського.

Отворення в неділю 16. п. м., в год. 12. вполудне.

В неділю 16. березня, в год. 12. вполудне,
в залах Українського Національного Музею у
Львові відбудеться святочне відкриття (верні-
саж) посмертної виставки картин, рисунків, гра-
фіки і декоративних проектів мистця В. Крижа-
нівського. В програму свята входять: слово ди-
ректора музею д-ра Іа. Свенціцького, як госпо-
даря хати, святочна промова від комітету по
влаштуванню виставки п. Мирона Луцького та
критичний огляд праць пок. Крижанівського при
експонатах (поясненні) ред. М. Голубин.

На виставку зібрано 208 творів мистця в
різноманітних техніках і навіть напрямках та під-
ходах до річей. Вказує це на великий талант
мистця, на розмах, якому рідко знайти пари та
на дуже високу технічну вправність пок. Кри-
жанівського. Виставка займає дві менші салі
Музею, спеціально для неї прилаштовані. Твори
мистця зібрано з Кракова, Сосновця, Ясза, Ся-
нока, Яворова, Янчина, Яблонова та Львова. Ви-
ставка охоплює творчість Крижанівського в
90 проц. і є дуже поважним мистецьким дороб-
ком Галицької Землі.

Комітет видрукував каталог виставки з
портретом мистця і 15 репродукціями творів та
біографічним нарисом пера арт. П. Коважуна.
Каталог цей буде гарною пам'яткою з виставки
(друковано тільки 150 нумерованих прим.).

Є обов'язком кожного інтелектуального гро-
мадянина відвідати виставку і тим ашанувати
пам'ять скромного мистця, труженника на ми-
стецькій полі. Виставка буде отворена від 16. III.
до 6. IV. включно. Вступ 1 зол., учні 50 сот.,
групам по умові. Емігранти та учні мистецьких
школ безплатно по понеділках.

Зі спортивного життя.

„Україна“—„Чорні“.

Перші товариські змагання цього сезону ро-
ліграє „Україна“ з ліговою дружиною „Чорних“
в неділю 16. п. м. Численні прихильники копан-
ного м'яча будуть мати вперше нагоду оглядати гру
своїх друзин по довшій зимовій перерві. Ці зма-
гання заповідаються тим цікавіше, що тепер ш-
ній стан і форма обох дружин для всіх катадоку.
Обі дружини виступлять до першого бою в най-
ліпших своїх складах. Інтересні ці змагання від-
будуться без огляду на погоду на трішці „Чорних“
в год. 11.30. Перед матчем зміряють свої сили ре-
зерви обох дружин в год. 10-й. Окремих плакатів
про ці змагання на мурах міста не буде.

На маргінесі харківського процесу.

Лист до редакції.

Високоповажаний Пане Редакторе! Наска-
во прошу не відмовити дати місця в Вашій по-
важній газеті цьому моему листу:

В ч. 55. харківського „Комуніста“ прочитав
я статтю П. Любченка: „До процесу СВУ“, при-
свячену справі С. Ефремова, в якому наводять-
ся зізнання ніби дані С. Ефремовим підчас
свідства. В цих зізнаннях згадується про лист,
що його С. Ефремов ніби то одержав в квітні
1926 р. від Л. Чикаленки і в якому міститься мій
мелюзький дописок. Отримавши вказаний дописок,
я допущаю до публічного відома, що за весь час
перебування на еміграції, я жадних листів до
С. Ефремова не писав, а також не робив жад-
них мелюзьких дописок на чийсь будь-який
лист. Цю заяву я роблю прикладно на доказ того,
якими фактично безпідставними матеріалами
оперує більшовицька юстиція в харківському
процесі.

З пошаною В. Садовський.

11. березня 1930 р. Црага.

Облудна гра.

(Лист до редакції.)

За останній час „Укр. Нива“, що виходить
в Луцьку, й „Громадський Голос“, починаючи
вже комуністичну пресу, зі збільшеною енер-
гією розпочали офензиву проти моєї скромної
особи. Ця офензива є тим більше дивною, що
в політичній роботі я не беру ніякої участі, не
виходячи поза межі чисто господарчої, цер-
ковної й просвітницької праці. Маю враження,
що цією офензивною акцією кермує вправна,
але та сама рука. Не моя річ розбиратися в то-
му, чи має рацію „Укр. Нива“, говорячи комплі-
менти під адресою „Громадського Голосу“ чи
„Громадський Голос“, солідаризуючись з ви-
сновками „Української Ниви“. На це найліпшу
відповідь можуть дати лише споріднені душі.

Мене особисто разити аська облуда. „Гр.
Голос“ одягається в тогу Катона, карає й роз-
грішає всіх і за все, а в той-же час жадних прав
до цього не має, бо й не має. Бо справа проста:
Якщо „тов. Власовському“ не шкодить автор-
ство „Трьохсотліття дому Романових“, а „тов.
Петриківському“ привітальна промова на святі
десятиліття польської поліції; як-що п. Стахова
не компромітує дружба з цими „товаришами“,
чол. кандидатами л. 22 на Волині; як-що можуть
ці „товариші“ репрезентувати український нарід
у соймі чи сенаті — то чому впадати в гістерію,
влаштувати бурди, спростовувати, здрати
в груди й лякувати Богові за те, що „Гр. Го-
лос“ не є такий грішний, як цей митар „Діло“
чи якийсь-там журналіст Ковалевський? На
тему облудної гри „Гр. Голосу“ я міг би напи-
сати чимало, маючи в руках деякі автентичні
матеріали що-до діяльності різних „товари-
шів“, але наразі закінчую, з відчуженістю, бо
знаю, що продовження бесіди булоб неприєм-
ним і для „Громадського Голосу“ й для його
„товаришів“, які мають велику вправу що-до
писання анонімових заміток. Тим більше, що
асяку облудну гру прикріплюю до гри в крапле-
ні карти. В цьому я, однак, не мистець, як і
кожний український націоналіст.

Олександр Ковалевський.

З української музики.

Авторський вечір Антона Рудницького.

В будинку літератури ім. Блакитного в
Харкові відбувся 30. січня ц. р. авторський кон-
церт нашого молодого музиканта Антона Руд-
ницького. В концерті взяли участь: примадонна
харк. опери Софія, віолончеліст проф. Г. Тимо-
шенко, артист харк. опери Г. Коваль, квартет
ім. Леонтовича і сам автор.

На концерті виконали: 1) сім пісень любов-
ни, 2) сонату для віолончелі і фортепіано, 3)
чотири пісні на слова Бальмонта (з перекладі
М. Рудницького), 4) три спокійні пісні, 5) два
гимни індустріальної доби на слова Валеріяна
Поліщука, 6) „Китайська флейта“ — чотири пі-
сні на слова китайських ліриків (пер. М. Руд-
ницького) і 7) квартет для двох скрипок, аль-
тівки і віолончелі. Вступне слово про твор-
чість Антона Рудницького виголосив Козниць-
кий.

Концерт пройшов з великим успіхом для
автора, не тільки з уваги на добір його творів,
але й з уваги на знаменитих виконавців. Сала
була виповнена по береги. Після того програ-
му цього концерту повторено ще в радіо, а
в дні 25. березня ц. р. відбудеться цей-же ком-
позиторський концерт в домі учених у Києві.

Як не дивно, а харківська преса промовла на
авторський концерт Антона Рудницького ціл-
ком мовчливо. Одиноким тільки „Комсомолец Украї-
ни“ приніс після концерту невеличку замітку
В. Борисова, в якій він про музичну творчість
А. Рудницького знав сказати тільки одне: що
вона ціла виявляє „буржуазні тенденції“.

Довідаючись, що А. Рудницький працює
тепер над балетною пантомімою „Дипре-
стан“, прем'єра якої малаб відбутися в хар-
ківській опері вже в найближчому часі.

З судової салі.

Майор Рильський перед судом.

Осьмого дня розправи продовжувалось пер-
судування Марії Чайківської, після чого прокурор
виповняв генераліт Рильського. На підста-
ві писем з львівського повітства стверджено,
що Рильський 1893 т. одержав одвічну офіцер-

ську шпиду в Оломуці, але тому, що скінчив її
зі слабим успіхом, в австрійській армії одобу-
тілий ступінь капітала. Старшинську ступінь
майора одобув Рильський в польських легіонах
і то при підписі війни. бо ще 1915 р. обвинувачений
був урядом в намісництві у Львові.

Ці розкритишки минулих обшувачевих,
так схвалювало Рильського, що він почав про-
тестувати, заявляючи: „Пан прокуратор на-
рушує мою офіцерську честь! Я на це не позволю!“.

Свідок Кароліна Ростоцька візнає, що ма-
йор Рильський часто був жінку, а коли майорова
Рильська вилізла кухарку і любовницю майора,
Чайківську на поміч, то Чайківська не приходи-
ла, хоч в кухні чула біду. По смерті Рильської
майор сказав раз Ростоцькій: Коби ви знали, як
моя жінка не хотіла вмирати!“.

Марія Чайківська говорила Ростоцькій, що
майор любив її, одбав лати поле і булізельний
матеріал на хату і навіть хоче женитися з нею,
але вона вагалася, побоюючись, що не догодить
п. майорові. Це було по смерті майорова, а пе-
ред смертю Рильська сварилася, що Чайківська
докучає її, а майор тримає руку в нею кухар-
кою, а не з жінкою. Одного дня, коли Рильський
сварився з жінкою, майорова спитала сумно:
„Також, чому ти такий дикий?“.

Іван Огурек, 30 літній зять Ростоцького, під-
старшина в Дубна, візнає, що Ростоцький ви-
даючи до Пітрич, сказав йому: „Як зі мною
ставиться щось злого, то за те буде винуватий
тільки Рильський. Нема найменшого сумніву,
що Рильський обив свою жінку“.

Свідок Осипа Федка, акушерка з Бельма ві-
знає, що Рильська чулася в томі майора непа-
стивою, бо майор любив дівчата і часто був своєю
жінку. Так само з візнав Антона Куровського,
ковалі у Пітричах відно, що майорова „лабато
терпіла і більше не видержить“, як це Чайків-
ська в розмові зі свідком признавала й сама.

На домагаючи оборони слідуючого для бу-
дуть зізнавати лікар знавці справи.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платити кооперативам для 15. березня
п. р.: за масло експортне солене й несолене пріма
по 330 зол. за кільограм; за літру молока 0.34 зол.
за літру сметани 1.80 зол.; ціна копа 5.40—5.60 зол.

ШАХИ.

Турнір за мистецтво Львова.

Перед кількома днями покінчився турнір
за мистецтво Львова перемою С. Попеля.
Друге місце заняв О. Слободян, третє Я. Оні-
шук, четвєрте З. Туркєвич. Дальші нагороди
поділили, маючи по рівній кількості пунктів,
Я. Шевчик, М. Т. і О. Процишин. Всіх учасників
було 12. Нагороди для шістьох перших жер-
тували: дир. Е. Чучман, фабрика пасти Ле-
вицької, фабрика кадила, редакція „Неділі“,
В-во „Червона Калина“, книгарня Наукового
Т-ва ім. Шевченка та фірма Висоцького.

По закінченні цього турніру рішма рухли-
вий виділ ТУШ розпочати вже з неділю 16. п. м.
турнір за мистецтво клубу. Низьке вписове та
гарні нагороди повинні заохотити якнайбільше
число шахістів взяти участь у цьому турнірі.
Цей турнір буде рівночасно дуже добрим тре-
нінгом, кінцем для наших шахістів тимбаль-
ше, що вже в короткім часі почнуться дружи-
нові змагання за мистецтво Львова та за тріш-
ну чашу. Турнір відбудеться в домі клубу
себто в каварні „Народня Гостиница“.

Приятельські шахові змагання у Львові.

До ожелезнені шахового життя у Львові
причиняються у високій мірі матч-змагання, що
іх розіграють поміж собою місцеві клуби. Най-
сильнішим клубом у Львові рахувався „Львів-
ський Клуб Шахістів“ (ЛКШ), та останні вислі-
ди вказали, що й він має тепер поважних кон-
курентів, а саме: „Т-во Українських Шахістів“
(ТУШ) та шаховий клуб „Гельм“. Оба ці клуби
ремісували з „ЛКШ“ свої останні з ним мечі.

Стріча „ТУШ“—„Гельм“ принесла перемо-
гу „ТУШ“ 3½:4½, а також меч „ТУШ“—„Чорні“
покінчився перемогою „ТУШ“ над доволі
сильним противником і то у високому відно-
шенні 7:3.

На засіданні делегатів усіх львівських ша-
хових клубів рішено зорганізувати союз ша-
хістів Львова з метою перетворити ці товари-
ські змагання в щорічні змагання за клубове ми-
стецтво Львова. Союз розанне діяльність уже
з початком квітня і вже тоді мабуть почнуться
проектовані дружинові змагання.

Театри.

Великий Міський Театр:

Субота, 15. березня, год. 7:30 вечором
„Цирюх Селівський“, виступ Аліи Селі.
Неділя, 16. березня, год. 3:30 попол.
„Кішка Шкаго“.

Неділя, 16. березня, год. 7:30 вечором
„Майворонки“.

Малий Міський Театр:

Субота, 15. березня, год. 7:30 вечором
„Справа Януковського“, ціли знижені.
Неділя, 16. березня, год. 3:30 попол.
„Справа Януковського“.

Неділя, 16. березня, год. 7:30 вечором
„Справа Януковського“.

Театр реалі „Іонг“ — в салі кіна „Ко-
лодес“:

Субота, 15-го і неділя 16-го березня,
„Гут найдем мужа“. — Дні вистави:
год. 7:30 і 9:30 веч.

Кіна.

АПОЛЬО: Заукова фільма „Любощі
сучасної діщини“ (Коли Мур). Кантор із
Нью-Йорку Розенблат співає найновіші
пісні.

КАСІНО: Мавозеску (Мозжухин).

КОЛЬОСЕН: Пат і Пататон, злощі
до всього.

ЛЕВ: Кудят тіла.

МАРСУСЕНКА: Шукаю чоловіка. Ве-
деші адвокати.

ОАЛ: Запад і Багдад.

ПЛЯС: Заукова фільма „Мельодія
сирдця“ (Вілі Фріч, Літа Парльо, пуган-
ські пісні Янчі Баззота).

ПЛАН: Чотири чорти.

ПАСАЖ: Кровані сайди (II. часть Тар-
нана). Американська комедія. Гемоніт
тижиль.

ПРОМІНЬ: Білі воли.

СТИЛЕВЕ: Пішмена обиди (Коврад
Файт).

ФАТМОРГАН: Шопеноне котання
та сльози.

ХИМЕРА: Гра пристрастей.

УТІХА: Торговля невідантими (на
еск. повісті Дж. Лондона).

Програма радіо.

Субота 15. III. 1930.

Львів: 11:55 Сигнал часу, 12:05 Кон-
церт граючих на піанто: 12:45 Аудіо
для дітей і п. „Розмова годинників“ (К.
Конарського); 13:45 Комунікати, виступи:
19:35 Огляд закордонної преси; 19:55
Сигнал часу; 20:00 Гейлліз із Марійської
нежі, програма на майбутній день;
20:05 Фортеляновий рецитал, Аліф Че-
на (гласів з Варшави); 20:30 Аудіо з
нагоди Свята незалежності Мадярини
(гласів з Варшави); 22:05 Реніа „Зорі
Варшави“ (трансляція з Морського Ока
з Варшави).

Неділя, 16. III. 1930.

Краків (3125) 11:30 „Краківська весі-
ла“, Гельсінгфорс (221) 12:35 Хор
Лейпциг (259) 13:30 Концерт з Бро-
цка. Лондон (3563) 13:30 Скри-
пковий рецитал Шекспіра. Берлін (418)
14:30 Сонати. Рим (441) 15:00 Радіокон-
церт. Прага (487) 15:00 Посудовна му-
зика. Відень (5153) 19:00 Камеральна
музика. Будапешт (550) 19:00 Релігійна
музика. Ленінград (1000) 19:00 Виступ
молодих співаків. Харків (1304) 19:00
Концерт. Париж (1725) 19:30 Танцюва
музика.

Понеділок 17. III. 1930.

Варшава (4417) 12:10 Концерт гра-
ючих на піанто: Гельсінгфорс (221)
13:30 Радіоконцерт. Лейпциг (259) 13:30
Концерт на піанто. Лондон (3563)
14:30 Легка музика. Берлін (418) 15:30
Концерт соаліст. Стокгольм (416) 19:30
Концерт. Рим (441) 17:30 Концерт.
Лейпциг (259) 17:30 Радіоконцерт.
Прага (487) 18:30 Військова музика. Мі-
яно (501) 19:00 Легка музика. Брюсс-
ель (509) 22:05 Вестір Росії. Відень
(5153) 17:45 Програма для дітей. Мюн-
хен (533) 19:30 Концерт. Будапешт
(550) 17:45 Циганська музика. Харків
(1304) 19:00 Концерт. Париж (1725)
21:00 Радіоконцерт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Український Театр під управою

І. Когутика.

Рішє:

Субота 5. III. 1930 — Ніч несподіванок.

Неділя 16. III. 1930 — Гетьман Мазепа.

Цікава:

Неділя 16. III. 1930 год. 3 попол. — Ма-
рус Богуславка. 1518 13-2

Вн. Одарка Бандаріська зі Львова

зоджила на цілі Львівський Філет Т-ва

зоджених дітей год. 10 — з нагоди своєї

смертності в концерті А-ра Гіасберія

в Стрі, за що муру подяку скаладає

Виділ. 1622 1-1

Новий Український Театр під упр.

П. Карабіневича. 1575 8-2

Рішє:

15/III День і ніч.

16/III Шукаю мужа.

У стрі:

17/III Король життя.

18/III Вір Ізраїлю.

19/III Базар.

Загальні Збори Кривка Р. III (м. П.

Могилу відбудуться в неділю для 23. бе-

режня п. р. в 14-й год. в Харківні Акад.

Дому. — Виділ. 1626 1-2

Дрібні оголошення

За оголошення редакції не відповідає

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТО І СРІВ-

НІ ВИРОБИ продає за готівку на

рати від десятих літ у місті краю — знає

фірма Іван Зельтенрайх. Ліній на

Марійська ч. 5. Купую бріджити, золо-
то срібло, плати найнижчі ціни 1002 48

ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ Д.

КЛЕПЕЛЬ, ЛЬВОВСЬКІХ ДЗЕЦІ 10.

Підобування зубів для студіюючої мо-
доді й урядові по амбулаторійних ці-
нах. Догідні сплати. 1579 3 3

БІЖУТЕРІЮ, СРІВЛО, ГОДИН-

НИКИ поручає дешево Дом брід-
скі-Розамажєвскі Лівія (Готель

Жорж) вул. Академічна ч. 2. Догідні

услуги. 1195 10-2

НА ПРОДАЖ нова 3-поверхова каме-

ниння, з повним комфортом, солідно

будована, міцне 3-поверхове мешкання,

при вул. Виспянського ч. 29, довг. в

Банку Господарства Краєвого. — Зго-

лошення у Господаря від 10-12 год.

раво. 1599 3-3

АДВОКАТСКА канцелярія, недалеко

Львова, з родинних причин до від-

ступлення. Готівка потрібна. — Зго-

лошення до Адв. „Діла“ під „Інтерес“.

1602 3 3

ПРОДАМ КАМЕНІЩО: 3-поверхову

догд 500 мост. місячно, будова пер-

шої класи Ціна 600 доларів. Оглядати:

вул. Марка ч. 24 б. 1604 5-5

КОНЦЕНТ шукає місця в адвокат-

ській канцелярії від 1-ї квітня п. р.

Ласкаві зголошення під: „Негайно“ до

Адв. „Діла“. 1613 2-3

ПОШУКУЄТЬСЯ подорожничого аген-

та, від негайно. Згол. до Адв. під

„Агент“. 1619 2-2

ЕМЕРТОНАНИНІ начальник скарбо-

вого уряду, адвокат, знаєток горо-

динства, сайдинства, пасивнітва й ви-

робу оновених или інатороженіх ди-

влюнок і золотою медалью на Хайбор-
ської Виставі (в Стрі), виявляє реалі-

стність о 2-от або 3-от компатах, у біл-

шові міст або недалеко талого. Явно

власницькою була панна або вдова

до 40 літ, подружжя невідлучене. Мо-
жуть прийти місте в кооперативі до великоїзарплати шіази. — Зголошення до Ад-
мистраті „Діла“ під „Забутий“. 1623

КОТІВ, пансіон п. Лукашевської по-

ручає сонними покої в першому класі

уагжаніям Знижені ціни. 1620 1-6

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Д-Р ЕВГЕН ДУРДЕЛЛО

брат лікар заграничних клінік, спец. адіст

скірин, венеричних і сексуальних недуг

та лікарської косметики

ордиує від 8 год. 16-18.

в неділі і свята від 10-11.

Гірське сонце. Вапороф. Діатермія. Кріо-

термія. Сепаратон: починає

Львів, вул. Поточного ч. 11. І. п.

826 Телефон 65-87.

Спеціаліст недуг загоні, серця і жовта.

Д-Р Фелікс Ган

Львів, Листопада 30.

1906 Пересвідчення „світлом“.

Спеціаліст венеричних шіазих недуг і косметики

Д. сек. шіа. з Львів

орд. від 8-10 і 2-6,

в неділі від 9-11. Львів, Асика і ріг

Пасудського (Паскаль) Тел. 48-01.

595 Лічення жидків. 25-7

Довголітній секундар заг. шіази

і бувш. лікар віденських клінік

Д-Р М. Мондшайн

СТАНІСЛАВІВ, Голуховського 30.

Спеціаліст у ліченні шіазих і застрів-

них венеричних недуг. Лікарська косме-

тика, полова неміч, рад. лічення жидків.

1597 3-5

Дентист.техн. заведення

Франц Росик

1519 Львів, вул. Ташіца, ч. 8. І. п.

Американська система!

ФАБРИКА МЕБЛІВ „ФАМЕТА“

Львів, вул. Красівських ч. 13 а.

Продає кожному без ручителя на умовах

платності дотепер небувалих, сплати,

плати, ктотині і бюрок уразження.

Від 10 зол. Від 10 зол.

Поздноті шити меблі, вистелювані ме-

белі, фотелі до спання, джанки, матра-

ти, шафи й інше. 16-20

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

1011

Хліборобе!

Бережи жит-
тя Твоїго
я роки
перед
огнем!

Хороши Твій добіток, у полі чоза
зібрані врожаї перед

дощем
снігом
і заверухою!

Отже покрий Твій дім і стодоли

асбестовою - дахівкою

„Everitas“

іка с

огнетривала
непромакальна

я відпорна на морози
я спени!

Сини з Твоїго даху солому, гон-
ти й папу а покрий „Everitas“-ом

По десятих літ

„Everitas“ хоронитиме і тебе та
само добре, як у першому дні!

Зміцнить дахового укриття при
покиданні його „Everitas“-ом зай-
ме, бо 9 плит потрібних на по-
криття 1 кв. м. даху, важить де-
які 10 кг.

Зажкайте точної оферти з врахува

Польської Фабрики
Асбестових Дахівок

„Everitas“

Краків, Заблоце 37.

1900

УВАГА! УВАГА!

На недалекі свята

кожна родина!

мусять купити слідуочі товари.

Тільки за 40 зол.

виснажено: 1 шт. білого полотня доброї

якості 17 м, 1 біла прострало, 1 колі